JETIR.ORG ISSN: 2349-5162 | ESTD Year : 2014 | Monthly Issue
JOURNAL OF EMERGING TECHNOLOGIES AND INNOVATIVE RESEARCH (JETIR)
An International Scholarly Open Access, Peer-reviewed, Refereed Journal

ভবেন্দ্ৰ নাথ শইকীয়াৰ গল্পত আৰ্থ সামাজিক দিশ

¿òú±÷¿í ð±ü
üýßÄ±1Ï Õñé±¿óßÄ±, Õü÷Ïû± ¿öö±á
¿äÉæÌ ßÄËùæ, ÷åùó1
ð1ö±ø - 7002197
Emi l - nishmonids2017@gmi l.com

সংক্ষিপ্তসাৰ ঃ ভবেন্দ্ৰ নাথ শইকীয়াৰ অসমীয়া সাহিত্য জগতৰ এজন স্বকীয় বৈশিষ্ট্যৰ উজ্জীৱিত সাহিত্যিক। অনিৰ্বচনীয় ভাৱ অনুভূতিৰে তেখেতৰ গল্প, উপন্যাস আৰু নাটকসমূহ অভিভূত কৰে পাঠকক। মূলতঃ পৰম্পৰাবাদী আৰু কাহিনী প্ৰধান গল্পৰ স্ৰষ্টা বু¿ù ü÷±Ëù±äßÄ üßÄËù ÎîÝßÄ ¦ÏßÄ¿îÄ ¿ðËå¼ Îî±1 ÷±æË1ýÂ সমাজ জীৱনৰ নানা ছবিও তেওঁৰ গল্পত পৰিস্ফুট হৈছে। ভবেন্দ্ৰ নাথ শইকীয়াই কোনো ভব্যগব্য মানýßÄ তেওঁৰ গল্পৰ আওতালৈ নানি সাধাৰণ মানুহৰ মনৰ দুৱাৰ খুলি তেওঁলোকক নিজৰ গল্পৰ চ¿1S ¿ýä±Ëó সজাই তোলাটো আছিল এটা চমকপ্ৰদ কথা। মানুহক সমাজে পিন্ধাই দিয়া অভাৱকোটটো খুলি লৈËýÂ ÎîÝ মানুহক নিৰীক্ষণ কৰিছিল সাহিত্যিক হিচাপে ভবেন্দ্ৰ নাথ শইকীয়াৰ গল্পসমূহত গল্পৰ কাহিনীৰ প্ৰাসংগিকভাৱে সমাজখনৰ Õ±ï-ü±÷¿æßÄ ¿ðËú ö÷¿ßÄ ÷¿1Ëå¼

üäÎßÄ ús Ð লক্ষ্য, আৰ্থ-ü±÷¿æßÄ, ü¿õñ±ö±ðÏ, Æöø÷É, ä¿1S

2.00 **ëÆËVúÉ Ð** öËö f ò±ï úýßÄÏû±1 ü±¿ýîÉ1 ÛßÄ ¿õú±ù ÕÑúîÄ Õ±ï-ü±÷¿æßÄ Æö¿äSÉ÷û ¿ðú1 Ýó1îÄ Õ±Ëù±ßÄó±îÄ ßÄ1± ÆýËå¼ ü±¿ýîÉ ü÷±æ1 ð±Ëö±ò ¦1ó¼ öËö f ò±ï úýßÄÏû±1 ü±¿ýîÉîÄ ü÷±æ ü÷±Ëù±äò± ò±ý¼ Îîï±ó-সমাজত প্ৰচলিত ৰীতি-òÏ¿îÄ1 üÏ÷±õXîÄ± Õ±¿ð üßÄËù±Ëõ±1 ¿ðú ÎîÝ1 ü±¿ýîÉîÄ ¿õä±¿1 ÎÍó±»± û±û¼ ÛýËõ±11 Õ±Ëù±äò±-¿õËù±äò± ÷±òý1 æÏ»ò Õ±1n üöÉîÄ±-üÑ¦¿îÄ1 ¿õßÄ±ú Õ±1n উত্তৰণৰ স্বাৰ্থত প্ৰয়োজনীয় বুলি ভৱাৰ থল আছে।

.00 **ÄóX¿îÄ Ð** বিষয়বস্তুৰ বিচাৰ বিশ্লেষণ ঘাইকৈ বিশ্লেষণাত্মক পদ্ধতিকে অৱলম্বন কৰা হ'ব।

4.00 বানপ্ৰস্থ গল্পত আৰ্থ-ü±÷±¿æßÀ ¿ðú Ð

অসমীয়া গল্প সাহিত্যত ভবেন্দ্ৰ নাথ শইকীয়াৰ বানপ্ৰস্থ এটা লেখত লবলগীয়া গল্প। শইকীয়াই বানপ্ৰস্থ গল্পত আমাৰ সাম্প্ৰতিক সামাজিক পৰিপ্ৰেক্ষিতত নগৰত চাকৰণী খাটি উভতি যোৱা দুজনী চাকৰণী ছোৱালীৰ দুৰ্ভোগ আৰু আৰ্তি ওচৰৰ পৰা নিৰীক্ষণ কৰি বাস্তৱায়িক কৰিছে। চাৰুৰ গিৰিহঁত নন্দন দাস আৰু তেওঁৰ পত্নী ভাল মানুহ। তেওঁলোক তাইৰ গুণমুগ্ধ। তেওঁলোকেও তাইক কাহানিও মনোকষ্ট দিয়া নাই। áëÀË1æ1 ä±¿ÀõËßÀ±å±Ý î±ý1 ý±îÀîÀ î¿ù ¿ðËå¼ üßÀËù±Ë» à±ý ëÀêÀ±1 ¿Àóåî à±õÍù Îù±»± ä±1n1 Àó±îÀîÀ যদি কেতিয়াবাবা মাছ এটুকুৰা নাথাকে তাৰ বাবে তেওঁলোকে প্ৰত্যক্ষভাৱে দায়ী নহয়। অনুযোগো নাই, ÎæËùË1 ö±îÀ à±ý ëÀ¿êÀ ÆáËå¼ îÀï±¿ó î±ý1 ü÷òÏû± ÷±ñ»ÏßÀ â1àò1 Àó1± ëÀ¿ùû±ý ¿ðû±Àó1 ¿ÀóåîÀ ¿õú Àõå1Ïû± ä±1nßÀ 1à± Õüy» Æý Àó¿1ù¼ ÷±ñ»Ï1 Àó1¿í ú±1Ï ¿Àó¿gËûý î±ý æ±ßÀîÀ ¿æ¿ùßÀ± Æý Àó¿1Ëå¼ ¿á¿1ýËîÀ î±ýßÀ Îà±»±-¿Àóg±1 ëÀÀó¿1Ý ëÀÀóûM• ð1÷ý± ¿ðËå— î±ý1 ýýßÀ±÷-পৰকালৰ সমস্ত দায়িত্ব কেনেকৈ ল'ব? তথাপি গাঁৱলৈ পঠিয়াই দিয়াৰ সময়ত দাসে প্ৰতিশ্ৰুতি দিলে, টানে মস্কিলে খবৰ দিলে চাব। চাৰুৰ যশস্যাই ভনীয়েক তৰুকো চহৰলৈ টানি আনিছিল। তায়ো ঘৰখনৰ ডেকা ল'ৰা এজনে আমনি কৰাৰ Àõ±¿ýË1 Õ±ò ÛËßÀ± Õü¿Àõñ± ÎÀó±»± ò±¿åù¼ ðËû±æòÏ Îå±»±ùÏ ÛËßÀùËá â1Íù ëÀö¿îÀù¼ ¿üýîÀ ëÀö¿îÀÀõ1 ü÷ûîÀ Îù±ßÀ1 â1îÀ Àõò-বাৰী কৰি পেট প্ৰৱৰ্তোৱা অকাল বৃদ্ধা মাকৰ পৰলীয়া চাউল আগত লৈ জলক-তবক হৈ থকা অৱস্থা। ইফালে গাঁৱত চাকৰণী ৰখা মানুহো নাই। সিহঁত থকা ঢেঁকী দিয়া õ± ñ±ò Î1±»±-ßÀëÀ± কামতো অনভ্যস্তা। টাউনৰ পৰা অনা পইচাৰে দুদিনমান চলি এতিয়া নাজল-নাথল অৱস্থা। প্ৰায়েই লঘোণ পৰিবলগীয়া হয়। নন্দন দাসে দিয়া বস্তুৰ ভিতৰত মাধৱীৰ পুৰণি শাৰীখন ফিচিকা অৱস্থাত গাত লাগি আছে। ÎßÀ¿îÀû±Àõ± Î÷â±26i আকাশতো এফালি ৰ'দ বিৰিঙে। খবৰ আহিল— গাঁৱলৈ কিবা মিটিঙৰ সংক্ৰান্ত üÀóPÏßÀ òµò ð±ü Õ±¿ýÀõ¼ ¦±ö±¿»ßÀËîÀ 1g±-ÀõìÀ±1 ö±1 ä±1nýîÀ1 ÝÀó1îÀ Àó¿1ù¼ ÷±ßÀßÀ Æù 1±¿îÀÀó»±ËîÀ গৈ সিহঁতে কাম চমজিড ল'লে। চাহ খাবৰ সময়ত নন্দন দাসে চ±1nßÀ Îð¿à ÷ñË¿ÀõM üùöÀ ü±»ñ±òî± অৱলম্বন কৰি সিহঁতৰ সংক্ষিপ্ত খবৰ ল'লে। সময়ত ৰন্ধা-ÀõìÀ±1 îÀ¿1óÀ ßÀ¿1Ëù Õ±1n 1±¿îÀ ï±¿ßÀÀóÍù ëÀ±ßÀ বঙলাৈলে উভতি গ'ল। সিহঁতৰ অনাহাৰে ঘৰলৈ উভিতল। সিহঁতপ ইমান ভোক লাগিছিল যে সিহঁতৰ ßÀ±¿µÀõলৈ শকতি নাছিল। ৰাতি 'ছাৰ'ৰ ড্ৰাইভাৰ মাতি আহিছিল। তাৰো বিশেষ একো খোৱা ন'হল। খবৰ Îù±»±1 ùáËîÀ ä±ý ÛßÀ±ÀóËßÀ à±ý û±Ý Àõ¿ù Îü±÷±ù¼ ä±1nË» ÷¿îÀßÀ ÕòË1±ñ ßÀ¿1Ëù, ¿ü Îûò î±ýßÀ Æù û±û¼ Ûü÷ûîÀ ÷¿îÀËû î±ýßÀ ¿õû± ßÀË1±»±1 কথা ভাবিছিল। তাই প্ৰশ্ৰয় নিদিয়াত আন ঠাইত বিয়া কৰালে যদিও সি, সন্তান জন্ম দিবলৈ অপৰাগ হোৱা বাবে ঘৈণীয়েক তাক এৰি গুচি গ'ল। মতিয়ে সকলো কথা ö±¿ãÀ-পাতি কৈ তাইক এই সিদ্ধান্ত নলবলৈ উপদেশ দিছিল। চাৰুৱে নামানিচেù¼ ÷±ßÀ Õ±1n îÀ1nË» ä±1n1

সিদ্ধান্তৰ কথা শুনি আছিল। চাৰুৰ লগতে সিহঁতৰো এটা আশ্ৰয়ৰ থল ওলাল। চাৰুৰ সতি-সন্ততি হ'লে তেওঁ üý±û ßÁ¿1Áõ Áó±¿1Áõ Ûý Õ±ú±Ý ÷±ËîÁ Áó¿ýÁõÍù Õ±1y ßÁ¿1¿åù¼

গল্পটোৰ নাট্যশ্লেষ সম্বলিত গতি আৰু পৰিণতিত গ্ৰীক ট্ৰেজেডিৰ ক্ষিপ্ৰতা আছে। তাত শইকীয়াৰ বহুবিতৰ্কিত সূক্ষ্ম পৰ্যবেক্ষণ আৰু খুটি-নাটিৰ চমৎকাৰিত্বই তেওঁৰ ৰীতিৰ এক অনিৰ্বচনীয় মাত্ৰা দান ßÁ¿1Ëå¼ ÎîÁÝ1 Áõíò 1Ï¿îÁ üýæ-সৰল, প্ৰাঞ্জল, অথচ বৰ্ণ বৈচিত্ৰময়।

গল্পকাৰ অতি সহজ-ü1ù ö±ø±Ë1 Õü÷Ïû± ü÷±æîÁ ä¿ù ïßÁ± ü±÷±¿æßÁ ÆÁõø÷Ë1 üµ1 1Áóî Á ð±¿ãÁ উৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। পেটৰ ভাতমুঠিৰ তাড়ণাত মানুহে জীৱন-Îûl»Ëò± ¿ßÁðË1 ¿Áõüæò ¿ðÁõùáÏû± ýû îÁ±1 ¿òðúò Áó îÁùÏ, ä±1n Õ±1n îÁ1n¼

4.01 বৰ্ণবোধ গল্পত আৰ্থ সামাজিক ¿ðú Ð

বৰ্ণবোধ গল্পটো এক অনুবাদ কৰিব নোৱৰা সুন্দৰ গল্প বুলি বহু চৰ্চিত। ইয়াত ব্যক্তিত্ব কথকতাই সকলো পাঠকক নিশ্চয় চিৰাল মুগ্ধ কৰিব । এখন বিয়া উপলক্ষে গোটখোৱা মানুহৰ তিনিটা বনকৰা ল'ৰা-ছোৱালীৰ মাজত গঢ় লোৱা আন্তৰিক ü¥óßÁ, Áõ±Ëò-ÁõîÁò Îñ±ÝËîÁ ÎßÁ1±ýÏ1 å±ýË1 Áõ±äÁò-ÁõîÁò1 á±îÁ Áõí1 চৰ্চা আৰু সিহঁত বিচ্ছিন্ন হোৱাৰ পিছত চিঠিত বৰ্ণমালাৰ 'ক' বৰ্ণটোৰ কথকতাই গল্পটোক অü÷Ïû± ü±¿ýË1 এক অদ্বিতীয় গল্প কৰি গঢ়িতুলিছে। এনেদৰে পাৰ্শ্বস্থানৰ Áó1± Áõé¿ù Îù±»± ä¿1SËÁõ±Ë1, ¿üýîÁ1 ö±» ÕòöÁ¿îÁ, ¿S•û±-কলাপৰ চিত্ৰায়নে তেওঁৰ গল্পৰ আবেদনক বিশ্বজনীন কৰি তুলিছ। মনকৰিবলগীয়া যে চহৰীয়া, শিক্ষিত, মধ্যবিত্ত, ভদ্ৰ মানুহৰ ঘৰৰ বনকৰা ল'ৰা-ছোৱালী তেওঁৰ গল্পৰ অন্যতম উপজীব্য। মূল Õসময়া মধ্যবিত্তয় সমাজখনৰ সৈতে সংপৃক্ত হৈ থকা এই বনকৰা ল'ৰা-Îå±»±ùÏ1 ÕñË±ûËé±ßÁ ÎîÁÝ অবিচ্ছেদ্য অংগ হিচাপে দেখা পাইছে আৰু চুলি ধৰিছে তেওঁৰ গল্পবোৰত। মূলক মানুহঘৰৰ লগত তেÝ1 গল্পৰ বনকৰা ল'ৰা-Îå±»±ùÏýîÁ1 ÛßÁ ÷±òÁõÏû অবিচেছদ্য সম্পৰ্ক। বহু সময়ত মূল গৃহস্থ ঘৰতকৈ বনকৰা ল'ৰা-Îå±»±ùÏ1 æÏ»ò, ü÷üËÏ±, Õ±òµ-¿Áõø±Ëð ÎîÁÝ1 üijàîÁ Õ¿ñßÁ ÁõËOû Æý ñ1± ¿ðËå¼ ü±ñ±1í মানুহবোৰ আৰু সিহঁতৰ বিচিত্ৰ জীৱন যেন গল্পকাৰে অন্তঃচক্ষুৰে দেখা পাইছিল।

গল্পটোৰ ক্লাইË÷' â¿éÁù ¿üýîÁý±ù â1±-â¿1 Îû±»±1 Õ±á¿ðò± áñ¿ù¼ ÷±òýËÁõ±11 ö±á1 ù±¿á¿åù, á¿îÁËßÁ— ü¿gû±1 ðâ°I±÷±ò Áó±åËîÁ ÎßÁäÁ»±ËÁõ±11 ùËá ùËá éÁ±ã1 ÷±òý¿Áõù±ßÁË1± ü±1 ü1± Îò±Ëý±»± হ'ল। কেৱল কলৰ পাৰত লেম এটা আৰু কাঁহী-Áõ±¿éÁ Ûð÷ লৈ বহিল গজেন, জয়ন্তী আৰু ৰমা। ছবিটো Î1÷ËS•éÁ ñ÷Ïû Î1ý1Áó ÷ò ßÁ¿1Áõùá Ïû±¼ ÛÁõ±1 Õ±g±11 üËû±á Æù áËæËò ü¿ñËù— ÷ý ÎîÁ±ßÁ ÛéÁ± কথা কওঁনে জয়ন্তী ? এতিয়া মাখনীৰ ঘৰত ৰাতি অকলশৰীয়া খোটালিটোত ইকাতি-¿üßÁ±¿îÁ ßÁ¿1 ï±¿ßÁ Îî±ýÁ

¿ä¿êÂ ¿ù¿àÂõÍù Âõ¿ýù¼ 1÷±ý ¿û÷±ò¿à¿ò Âó¿ÎÂõ Âó±Ë1 Î±ý ¿ü÷±ò¿à¿ò ¿ù¿àÂõ Îò±»±¿1Ëù¼ á¿îÎËßÂ Î±ý áËæò1 ¿êÂßÂò± ¿ùà± ßÂ±ëÂàòÎÂ Î±ý æò± ÛßÂ÷±S ßÂï±ËéÂ± ¿ù¿àËù— ‘ক’। এয়া আছিল গজেনে সোধা প্ৰ.ণটোৰ উত্তৰ। শইকীয়াৰ অবিস্মৰণীয় ভÂ±ø±ÎÂ— Âó¿ï»Ï1 Õæ¦ ö±ø±1ý ÕûÎÂ ¿Âõò¿ò Îüý Ûéı Õ±à11 বিন্দুৰে বিন্দুৰে সোমাই গ’ল।

4.02 ৰত্নদাহ গল্পত আৰ্থ-ü±÷±¿æßÂ ¿ðú Ð

অসমীয়া গল্প সাহিত্যত ৰত্নদাহ এটা লেখত লবলগীয়া গল্প। গলপেটোত শৰত নামৰ কেৰাণীৰ ä¿1SËéÂ±1 Âó¿1û±ù1 Õ±¿ïßÂ ðÏòÎÂ± ü¥óËßÂ üµ1ÍßÂ Õ±Ëù±äÂò± ßÂ1± ÆýËå¼ ð1÷±ý±1 éÂßÂ±Ë1 ÷±ýËéÂ± চলাবলৈ টান হোৱ কেৰাণীসকলে যে অৱশেষত উপায় নাপাই ঘোচ নবনগীয়া হয়, সেই কথা গল্পকাৰ1 গল্পটোৰ মাজেৰে দেখুৱাইছে। সৎ, নিষ্ঠাবান কেৰাণী এজনেও উপায়হীò Æý ¿ßÂðË1 ÎÂõËùËá ¿ðû± Îâ±äÂ ùÂõùáÎû± ÆýËå, ú1ÎÂ ä¿1SËéÂ±1 ÷±ËæË1 Îüý ßÂï± Âó¿1¦£éÂ Æý Âó¿1Ëå¼ â1Íù Õ¿ï¿ÎÂ Õ±ýÂõ Âõ¿ù Õ±óÉ±ûò1 Îû±á±1 ßÂ¿1ÂõÍù ú1ÎÂ1 ÆâíÏËûßÂ1 ¿ßÂå Âóýå± ñ±1 ÙÂí ßÂ¿1ÂõÍù ú1ÎÂßÂ ÆßÂËå¼ ÛýËÂõ±1 ö±¿Âõ চিন্তি অফিচলৈ খোজ দিওতেও তেওঁ উজুটি খাবলগীয়া হৈছে।

যোৱা মাহত উজুটিটো খোৱা হ’লে সি চালেহেঁতেন জোতাপাটৰ আগটো থেতেলা খাই মুখ মেলা হৈ গ’ল নেকি, কিন্তু আজি সি ভৰিখনৰ আগটো তুলি, মূৰটো অলপ চপৰাই চাËù, òÎÂò Îæ±Î±ó±éÂ1 ৰপটো নষ্ট হ’ল নেকি? নতুন বস্তু, এতিয়াৰ পৰাই আদৰ কৰি নাৰাখিলে বেছিদিন টিকোৱা টান। বেৱি¿ðò ¿ò¿éÂ¿ßÂËù üÎÂßÂ±ý ÛËû±1 Îù±»± Õ±1ṇ éÂ±ò¼

Õ±ËßÂÌ, ÆâíÏËûËßÂ ð±1 ßÂ¿1ÂõÍù ÎßÂ±»±ÎÂ ÷Ëò ÷Ëò ïßÂ± ú1ËÎÂ ëÂM1 ¿ðËå —

“তুমিনো বুজা নাইনে কিয় মনে মনে ৰ’নো?

“বুজিছো , আজিতো সাতাইচ, আঠাইচ তাৰিখ হলেই তিনি চাৰিদিনৰ কাৰণে কাৰোবাৰ পৰা ñ±1ÍßÂ éÂßÂ± ¿Î¿òéÂ± ò±Âó±Âõ Îò Õ±1ṇ · Õ¿òÂä1 ùá1 ßÂ±Ë1±Âõ±1 Âó1± ùÂõ, ð1÷±ý± Âó±Ëùý ¿ð দিব।”[1]

¿ßÂc ú1ÎÂ1 ÂóPÏ Õ¿îÂ ¿ýä±Âó±ÎÂ äÂù± á¿ýíÏ, Îüý ßÂï±Ý ú1ËÎÂ Âõ¿æ Âó±û¼

“যদি অগত্যা কেৰাণী জীৱনৰ মাহৰ শেষটোৰ সন্মুখীন হবলগীয়া হয়, তেন্তে অন্ততঃ সুমিত্ৰাৰ নিচিনা এজনী গৃহিণী লাগে”[2]

ëÂM• ¿ðòËéÂ±ÎÂ ßÂ±Ë1± Âó1± éÂßÂ± দাৰবলৈ ল’ব নোৱাৰি শেষত অফিচত এগৰাকী ব্যক্তি য়ে ফাইন এটা ä±ý ¿ðû±1 Âõ±Âõð ÎîÂÝßÂ ¿ßÂå éÂßÂ± Îâ±äÂ ¿ðËå, ÎîÂÝ òùÝ Âõ¿ùÝ Õ»ËúøÎÂ ò± ßÂ¿1Âõ Âó1± ò±ý ßÂ±1í ÎîÂÝ1 â1Íù ¿ü¿ðò± Õ±ùýÏ Õ±¿ýÂõ

"এই কামটো হ'ল হল, নহ'ù ò±ý¼ ßÁ±÷1 ßÁ±1Ëí òýû, ÛËòËû 1±àßÁËäÁ±ò¼ Î÷±1 ßÁ±÷ËéÁ±Ë» ëÁ±ã1 কথানে?" — ÷±òýæËò ú1ÎÂ1 ÎàÁ±ù±1 ÝÁó1 ÎæÁóÎÂ éÁßÁ±ËßÁýéÁ± ü÷»±ý ¿ðËù¼ ú1ËÎÂ ùËá ùËá éÁßÁ±ËßÁýéÁ± ëÁ¿ùû±ý ÝËöÁ±éÁ±ý ¿ðÁõ Îà±æËÎÂ ÎÎÂÝ ðËû±àò ý±ËÎÂË1 úৰতৰ হাতখন হোঁহোকাই দিলে।"

4.0 সামৰণি ঃ তিনিওটা গল্পতে গল্পকাৰে এইদৰে সাধাৰণ মানুহৰ আৰ্থ-ü±÷¿æßÁ ¿ðú1 ¿äÁS ÕÑßÁò কৰিবলৈ সাৰ্থক প্ৰয়াস কৰিছে। বাস্তৱ পৃথিৱীখনতো মানুহৰ অলক্ষিত এনে বহু মানুহে জীৱনৰ কটোৰ üÑ¢Ã±÷ ßÁ¿1 æÏûÂই থাকে। সংবেদনশীল গল্পকাৰ ভবেন্দ্ৰ নাথ শইকীয়াই এই পৃথিৱীখনৰ পৰাই দুই এটি ßÁ±¿ýòÏ ÁóÁ±êÁßÁ ü÷±æ1 ÷±æÍù Æù Õ±¿ýËå¼ ßÁ±¿ýòÏ ÁõíÁ±ý û±ÝËÎÂ úýßÁÏû±ý ¿û ÕÁóÁõ üÑû÷ Õ±1ņ ÷±¿æÎÂ 1ņ¿äÁ1 Áó¿1äÁû ¿ðËû — সেই ক্ষেত্ৰতো এইজন গল্পকাৰ অতুলনীয়।

ÂÁó±ðéÁÏßÁ± Ð

1. Áõ1±, ÕÁóÁõ [ü¥ó±.] Ð অসমীয়া চুটিগল্প ঐতিহ্য আৰু বিৱৰ্তন, পৃষ্ঠা- 262

2. উল্লিখিত গ্ৰন্থ, পৃষ্ঠা- 26

. বৰুৱা, প্ৰহলাদ কুমাৰ Ð অসমীয়া চুটিগল্পৰ অধ্যয়ন, পৃষ্ঠা- 154

সহায়ক গ্ৰন্থপঞ্জী ঃ

úýßÁÏû±, öÁËÁõ f ò±ï ¼ ëÁº ভবেন্দ্ৰ নাথ শইকীয়াৰ গল্প সমগ্ৰ গুৱাহাটী। বনলতা, 2005¼ ÷¿^ÎÂ

Â বৰুৱা, প্ৰ াদ কুমাৰ। অসমীয়া চুটিগল্পৰ অধ্যয়ন। ডিব্ৰুগড় ঃ বনলতা, 2005¼ ÷¿^ÎÂ

ঠাকুৰ, প্ৰাপ্তি। ৰামধেনুৰ চুটিগল্প বিচাৰ আৰু বিশ্লেষণ। গুৱাহাটী, 2008¼ ÷¿^ÎÂ

Â õ1ņ»±, ¿Áõ¿1¿= ßÁ÷±1¼ Õü÷Ïû± ßÁï± ü±¿ýÎÂÉ¼ æ±í±ù Û¥ó¿1û±÷ ¼ òùÁõ±1Ï, 1988¼ ÷¿^ÎÂ